

پایگاه‌ها

اگر طبق قانون رفتار شود مشکلی به وجود نمی‌آید

حسن حسندوست

حسن حسندوست

اگر طبق قانون رفتار شود مشکلی به وجود نمی‌آید

اگر رابطه بین خانه سینما و معاونت سینمایی قانونمند باشد، چنان که در گذشته بود، مشکلی پیش نخواهد آمد. در واقع ارتباط بین این دو در سایه قانون است که معنا می‌یابد یعنی اگر بودجه‌ای قرار است داده شود، پرداخت شود. این انتظار همه اهالی سینماست که قانون رعایت شود. مهم نیست که مدیرعامل خانه سینما یا معاونت سینمایی چه کسی است چون هر دو آنها عوض می‌شوند. همیشه ماندگار نیستند. معاونت سینمایی بر اساس ضوابط دولتی تغییر می‌کند و مدیرعامل خانه سینما هم بر اساس اساننامه بنابراین هر دو آنها باید زیر چتر قانون باشند و هر چیزی که قانون می‌گوید رعایت کنند. در این میان هیچ فرقی نمی‌کند که معاونت سینمایی یا مدیرعامل خانه سینما چه کسی است.

مشکل اصلی به عقیده من از اینجا ناشی می‌شود که قانون رعایت نمی‌شود. من در مقامی نیستم که بتوانم مقصر تعیین کنم اما به عنوان آدمی که از بیرون به ماجرا نگاه می‌کند باید بگویم به نظر من بزرگ‌ترین مشکل عدم رعایت قانون است. طی سال‌های گذشته دولت قانون را رعایت می‌کرد و خانه سینما هم طبق اساننامه کار می‌کرد. به خاطر همین ارتباط بین خانه سینما و معاونت سینمایی ارتباط سازنده‌ای بود. به هرحال خانه سینما در حال حاضر بودجه‌ای دارد که طبق قانون معاونت سینمایی به آن بدهد تا خرج زندگی اهالی سینما بچرخد. در سال‌های گذشته همان طور که گفتم این قانون رعایت می‌شد ولی در یک سال گذشته به شکل دست و پا شکسته‌ای قانون اجرا شده است. نباید مدام به این فکر کنیم که چه کسانی در راس امور هستند. این مهم نیست مهم این است که قاعده و ضوابط رعایت شود. یکی از مشکلات اصلی خانه سینما رعایت مسائل صنفی است. اما امروز خانه سینما برای پیگیری حقوق صنفی دچار مشکل شده است. البته همیشه با مشکلاتی از این دست روبرو بوده است یعنی به جای پیگیری مسائل صنفی در گیر حاشیه‌ها شده است. این حاشیه‌ها هیچ وقت سیاسی نبوده چون کار خانه سینما اصلا سیاسی نیست و این در اساننامه هم ذکر شده است. خوشبختانه مدیرعامل فعلی خانه سینما توجه بیشتری به مسائل صنفی دارد و این مایه خنثی‌ودی است. به هرحال خانه سینما دارای یک اساننامه است که به تصویب دولت رسیده و اگر طبق این اساننامه عمل کند هیچ وقت تضعیف نخواهد شد. از بدو تأسیس خانه سینما دوستان ما طبق اساننامه رفتار کرده‌اند و هیچ وقت خود را در گیر کار سیاسی نکرده‌اند. اگر دوستان معاونت سینمایی اساننامه خانه سینما را مطالعه کنند که البته حتماً خوانده‌اند، دیده‌اند که این مساله به شکل صریح در اساننامه ذکر شده که خانه سینما جای کار سیاسی نیست. من به عنوان یک آدم حرفه‌ای و کسی که افتخار می‌کند عضو خانه سینماست وقتی از بیرون به مشکلات پیشی آمده نگاه می‌کنم، می‌بینم تنها در سایه قانون می‌توان مشکلات را حل کرد. دوستان معاونت سینمایی باید بدانند که پایین به مدیر خانه سینما همیشه از طرف اعضای صنف انتخاب می‌شوند و این انتخاب از هایت به جای به بالا صورت گرفته است. در نتیجه اعضای هیات مدیره از بیرون یا از سوی نهاد و مرجع خاصی انتخاب نمی‌شوند و چون انتخاب تمام‌اعضا هستند معاونت سینمایی باید به این انتخاب احترام بگذارد. ما نمی‌خواهیم خارج از قانون کاری کنیم چون همگی می‌دانیم اگر خانه سینما طبق اساننامه و معاونت سینمایی طبق قانون رفتار کند همه مشکلات قابل حل خواهد بود.

نگاه

محمدحسین فرحبخش

چندپارگی‌ها باید از بین برود

خانه سینما در واقع به نام فرهنگی همان سندیکای هنرمندان است که قبل از انقلاب هم بوده با این تفاوت که آن زمان اتحادیه تهیه‌کنندگان و انجمن سینماداران که نهادهای کارفرما هستند جدا از این صنف بودند و سندیکای هنرمندان، کاربر و فرامابر آنها بودند. این سندیکا امروز به نام خانه سینما فعالیت می‌کند ولی از پایه در اساننامه این صنف وابسته به دولت است و از نظر بودجه و حتی حق انحلال آن تحت نظر دولت است. بهتر بود این بودجه‌ها به جای اینکه از طریق دولت تأمین شود از حق عضویت اعضا به دست می‌آمد. باید دولت در کنار باشد و هیات‌مدیره با آنها در تعامل باشد. از سال ۶۶ خانه سینما به شکل بالقوه فعالیت می‌کرد ولی از سال ۷۰ به بعد به شکل بالفعل شروع به کار کرد. البته اتحادیه تهیه‌کنندگان را من و آقایان فیخیراده، جبرانی، نجفی و موسوی در سال ۶۷ تأسیس کردیم. بعد از آن مجمع تولیدکنندگان فیلم ایرانی و بعد از آن اتحادیه تهیه‌کنندگان و توزیع‌کنندگان شکل گرفت. اما از اشتکالات اساسی خانه سینما این است که تکلیفش روشن نیست. کسانی هستند که از سویی وابسته به دولت نیستند ولی از دولت پول می‌گیرند و بعد جلوی آن می‌ایستند. این روش درست نیست. زمانی که من عضو هیات‌مدیره بودم تعامل بهتری با دولت داشتیم، حقوق و مزایا می‌رفتیم و به نظر من دوران کاری خوبی با دولت بود، حتی در زمان آقای پرتشک وقتی ایشان بیمار شدند آقای مسجدجامعی ایشان را با فرد دیگری تعویض کردند ولی باز هم در تعامل با دولت بودند. باید این ارتباط با دولت قطع شود و خانه سینما خارج از مسائل سیاسی کار کند. از سال‌های ۷۵، ۷۶ به بعد جو خانه سینما سیاسی شد و دیگر صنفی نبود. اصلاً وقتی هنرمندان علیه ما له کسی فکر سیاسی داشته باشیم برای مردم جهت‌گیری ایجاد می‌شود. هنرمندان باید خط مشی سیاسی خود را مخفی نگه دارند و وارد کار صنفی نکنند. دعوای‌های این روزهای خانه سینما بچگانه است. به نظر من همه چیز هیات‌مدیره نیست بلکه پشت پرده آنها کسانی هستند که سال‌ها از کنار هر دولتی که بوده پول خورده‌اند و سر هر سفرهای نشست‌اند از اصلاح‌طلب تا اصولگرا ولی امروز که دولت به آنها پول نمی‌دهد به صدا درآمده‌اند. حتی در زمان سفارت‌رندی این مشکلات به این صورت نبود. ولی باید کسانی که خانه سینما متعلق به آنهاست از خودگذشتگی کنند و اگر معاونت سینمایی اشتباهی کرد و حرفی زد، آنها ساکت بمانند و به سینما لطمه نزنند. همین حالا هم کسانی در خارج از این صنف در کمین تعطیل کردن سینما هستند. کاری ندارم چه کسی گفته‌ولی اینکه می‌گویند خانه سینما، خانه فساد است که باید روی سرشان خراب شود حرف بسیار غلطی است. عسگرپور باید خود را فدا می‌کرد و در مقابل این مسائل ساکت می‌ماند، چون هنوز در پشت پرده مسائل سینما سیاسی است و حتی کسانی که بیایه امضا می‌کنند به ضرر خودشان و سینما کار کرده‌اند. این زمان وقت جنگیدن این‌گونه نیست، زمان جنگ اندیشه است. مهم‌ترین کار خانه سینما مساله بیمه هنرمندان بود که از سال‌های ۷۳، ۷۴ انجام شد و امروز انجام نپرده ۱۰ می‌گیرند. به نظر من بیمه هیچ کمک مهمی برای اهالی خانه سینما انجام نشده. بقیه کارها که گفته‌اند و قرار بود انجام نشده و در حد حرف مانده. باید به اهالی سینما که واقعاً هنر فقیری است حق و حقوق درستی پرداخت شود. برای تعامل بهتر با دولت هم باید مسائل سیاسی پشت پرده حل شود. یکی از اساسی‌ترین مشکلات در این رابطه هم چندپاره شدن انجمن تهیه‌کنندگان است که زمان میرکریمی اتفاق افتاد و آقای عسگرپور به جای اینکه جلوی آن را بگیرد آنها را به رسمیت هم می‌شناسد. این چندپارگی‌ها باید از بین برود تا به وضع سینمای ایران کمک شود.

کمیته

■ **برخی موافقان معاونت سینمایی خارج از عرصه سینما**

اختلاف بین معاونت‌سینمایی و خانه سینما نشان داد همگان درباره مساله سینما حساس هستند به‌طوری‌که بسیاری در این زمینه‌اعلام موضع کردند.به گزارش خبرآنلاین حجت‌الاسلام محمدحسن رحیمیان نماینده ولی‌فقیه در بنیاد شهید، حسین قن‌دیان رئیس سازمان بسیج هنرمندان، محمود علی‌شوندی مدیرکل ارشاد استان یزد، نورالله برشان مدیرکل ارشاد سیستان وبلوچستان، محمد مظفری‌فر مدیرکل ارشاد خراسان جنوبی، سیدمحمدرضا حسینی‌فاطمی دبیر واحد فرهنگی دفتر تحکیم وحدت، حمیدرضا رستمی دبیر کل انجمنه جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه‌های سراسر کشور، مصطفی حضوری مسوول سیاسی بسیج دانشجویی دانشگاه امام صادق(ع)، محمدرضا کشفی عضو شورای تبیین مواضع بسیج دانشجویی داشگاه تهران، حسام‌الدین زندوی دبیر واحد فرهنگی اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان مستقل، ابراهیم کفای عضو شورای مرکزی اتحادیه‌های علمی دانشجویان دانشگاه‌های سراسر کشور، و میثم میرزایی دبیر مسوول بسیج دانشجویی دانشگاه تربیت‌مدرس از جمله کسانی بودند که از خارج عرصه سینما در این خصوص اظهار نظر کرده یا بیایه داده‌اند.

سینمای ایران

مروری بر رابطه خانه سینما و دولت

واکاوی یک تفاوت نگاه

◄ **مریم عباسی**

خانه سینما اتحادیه یا جامعه‌ای است که عضو حقیقی یا انفرادی ندارد. اعضای آن انجمن‌های صنفی‌ای هستند که خود هویت حقوقی دارند. با وجود این در نخستین اساننامه خانه سینما که به تصویب شورای فرهنگ عمومی رسیده است سخنی از این موضوع نیست و از ارکان خانه سینما به گونه‌ای سخن رفته که انگار خانه سینما اعضای حقیقی دارد. با وجود این ابهام بود که قرار شد هیات‌مدیره انتصابی در سال ۱۳۷۱ کارها را به هیات‌مدیره انتخابی واگذار کند، معلوم نبود که هیات‌مدیره جدید چگونه باید انتخاب شود. سرانجام نمایندگان۱ از انجمن‌های صنفی گرد آمدند و هیات‌مدیره خانه سینما را انتخاب کردند و بعدها همین شیوه، مدون و در اساننامه خانه سینما ثبت‌گانه شد. طبق اساننامه‌ای که در سال ۷۴ به تصویب مجمع عمومی خانه سینما رسیده است، مجمع عمومی خانه سینما با حضور دو نماینده از هر صنف تشکیل می‌شود و به این ترتیب هیات‌مدیره شکل می‌گیرد. در طول این سال‌ها کارگزاران بیشترین سهم را در این میان داشتند. از بزرگ‌ترین نام‌های هر دوره در این فعالیت صنفی حضور داشتند. خانه سینما قرار بوده و هست که تشکیلاتی در قالب اتحادیه سینما باشد؛ تشکیلاتی که در سال‌های حیات خود کار کرده‌ای واقعی‌اش از درگیر کردن اعضای واقعی تعدادی از اصناف که حقیقتاً حرفه‌شان سینماست (اما لزوماً نماینده صنف خود نیستند) در مسائل تنظیم روابط سینما و دولت و برخی سیاست‌گذاران و ساماندهی سینما، یا قبل برگزاری جشن خانه سینما، بانک فیلمنامه، شرکت در ارگان‌های دولتی گوناگون در عرصه سیاست‌گذاری‌های سینما و مهم‌تر از همه بیمه اجتماعی و هیات داوری فراتر نرفته است.

در طول این سال‌ها خانه سینما اوج و فرودهای

غلامرضا موسوی.

حفظ کیان سینمای ایران

هدف از تشکیل خانه سینما حفظ و صیانت حقوق مادی و معنوی دست‌اندرکاران حرفه‌ای، مومن و متعهد تولید، توزیع و نمایش این هنر-صنعت از طریق ایجاد امنیت شغلی و تأمین اجتماعی و همچنین کمک به آموزش و ارتقای حرفه‌ای به منظور بالا بردن کارایی آنها در جهت رسیدن به سینمای مطلوب جمهوری اسلامی ایران است.» در سال ۱۳۶۸ موسسان خانه سینما آقایان سیددفترالدین آوار معاون وقت سینمایی، سیدمحمد بهشتی مدیرعامل وقت بنیاد سینمایی فارابی و محمد مهدی جلیبران مدیر کل وقت نظارت و ارزشیابی، «خانه سینما» را با هدف بالا تشکیل دادند. طی سال‌های ۱۳۶۸ تا پایان سال ۱۳۷۱ هیات‌مدیره انتصابی موسسان، خانه سینما را که عملاً و حتی از چشم اهالی سینما نیز غایب بود، اداره می‌کرد. اما در اردیبهشت ۱۳۷۲ نخستین هیات‌مدیره انتخابی توسط صنف سینمایی که ظاهراً ۱۹ تشکیلات صنفی در آن می‌گرفت تشکیل شد. بنابر این باید ۱۳۷۲ را تاریخ شروع فعالیت رسمی و به راستی صنفی خانه سینما دانست. من و همکارانم در اولین هیات‌مدیره منتخب صنف که آقایان عباس گنجوی، تورج منصوری، علیرضا داونزاد، عبدالله اسکندری و نگارنده بودند با بودجه‌ای شروع کردیم که ۱۰ میلیون تومان می‌شد و ما باید از سود پول در حساب پس‌انداز خانه را اداره می‌کردیم.

اولین هیات‌مدیره منتخب خانه سینما وظایفی را سرلوحه فعالیت قرار داد که در آخرین اساننامه که مصوب ۱۳۸۷ است نیز آمده است.

- ایجاد امنیت شغلی
- کمک به فراهم ساختن امکانات رفاهی مناسب برای اعضا از طریق پوشش تأمین اجتماعی، خدمات درمانی، ایجاد تعو‌نای‌های مصرف و مسکن و صندوق‌های حمایتی
- مشارکت و حضور در کلیه شوراها، مراکز کارشناسی و تصمیم‌گیری‌های مرتبط با تولید، توزیع و نمایش فیلم در تعامل با تشکل‌های صنفی ذی‌ربط
- بررسی و ارائه پیشنهادی برای برقراری استانداردهای حرفه‌ای تولید، توزیع و نمایش سینمایی کشور به موسسات ذی‌ربط
- بررسی و تصویب استانداردهای حرفه‌ای که از طریق تشکل‌های صنفی سینمایی یا گروه‌های کارشناسی ارائه می‌شود و در صورت لزوم اقدام برای اخذ تأییدیه لازم از مراجع ذی‌صلاح
- ایجاد و توسعه نظام‌های اتقاقی روزآمد مربوط به منابع، عوامل و محصولات سینمایی کشور و برقراری ارتباط با بانک‌های اطلاعاتی مشابه در جهان
- ترتیب و حمایت از فعالیت‌های خلاق و مهم دست‌اندرکاران سینمای حرفه‌ای در زمینه‌های تولید، توزیع، نمایش، پژوهش و آموزش جهت ارتقای هنر سینما
- حفظ شأن فرهنگی و هنری دست‌اندرکاران سینما به منظور صیانت از حیثیت حرفه‌ای آنها
- سرمایه‌گذاری و مشارکت در طرح‌ها و فعالیت‌های فرهنگی و اقتصادی از طریق تشکیل موسسات و شرکت‌های وابسته به خانه سینما برای تقویت تبه مالی، خانه، برای دستیابی به اهداف خانه سینما به نحوی که موازی با فعالیت‌های اعضای تشکل‌های صنفی عضو نباشد.
- فراهم ساختن بستر مناسب برای پیشگیری و کاهش اختلافات حرفه‌ای از طریق تدوین مقررات و تنظیم قراردادهای الگو
- ایجاد و تحکیم تشکلهای دولتی در جهت رسیدگی به اختلافات و داو‌وی حقوقی براساس قراردادهای میان اعضا و سایر افراد طرف قرارداد و تشکلهای صنفی مرتبط با فعالیت‌های سینمایی به موجب این‌نامه مربوط و فراهم ساختن تمهیدات لازم برای اجرای قانونمند آرای صادره
- ایجاد دفاتر نمایندگی، شعب خانه سینما، نهادهای فرهنگی، آموزشی و پژوهشی مرتبط و برقراری نشست‌ها، همایش‌ها و دوره‌های آموزشی و انتشار کتاب‌های فرهنگی و گاهنامه‌های تخصصی سودمند تگامه‌ی به وظایف و آنچه تاکنون انجام داده‌ایم، نتایج فعالیت‌های هیات‌مدیره‌ای انتخابی است. هیات‌مدیره‌ها در سال‌های فعالیت خانه تاش کرده‌اند به وظایف پیش‌بینی‌شده دست یابند. اما در برخی دوره‌ها موفق به حرکاتی شده‌اند و در برخی دوره‌ها نیز به دلیل شرایط نوانساخت‌های گمان در این اندک زمان، امکان تحلیل تلاش‌های موفق و نامالکی‌های هیات مدیره‌ها نیست.

اما نکته مهم این است که به‌رغم انتقادات کم و بیش بحق اعضای

سال پنجم • شماره ۱۰۹۰ • سه‌شنبه ۲۷ مهر ۱۳۸۹

زیادی داشته است. شاید بتوان سال ۷۲ را یک نقطه شروع برای کارهای خانه سینما در نظر گرفت؛ سالی که هیات‌مدیره‌ای متشکل از تورج منصوری، علیرضا داونزاد، عبدالله اسکندری و غلامرضا موسوی انتخاب شدند و فعالیت‌ها را آغاز کردند. هم‌زمان با جشنواره فیلم فجر، دو نمایشگاه و یک سمینار در خانه سینما برگزار شد. این دوره تیر ۷۳ به پایان رسید.

زمان که می‌گذشت خانه سینما با حضور افراد گوناگون شکل‌های مختلفی به خود می‌گرفت. گاه در عرصه سیاسی پرتنگ می‌شد از جمله بیابیه‌هایی که درباره مسائلی همچون آزادی بیان ارائه کرد و گاه تنها جنبه‌های صنفی کار خود را بالا می‌برد. در طول این سال‌هایی که گذشته بود هیچ‌گاه به اندازه جشن هشتم خانه سینما دچار مشکل نشد؛ همان‌جشنی که به دستگیری جمعی از اعضای هیات‌مدیره خانه سینما منتهی شد.

کمی بعد در آذرماه همان سال بود که انتخابات هیات‌مدیره بر‌گزار شد و افراد دیگری بر این صندلی هفت گانه نشستند. در همان دوره نیز ضعف بر هیات‌مدیره حاکم بود به گونه‌ای که بیشتر رسانه‌ها درباره عملکرد خانه سینما نکاتی را بیان می‌کردند. در آن دوران سیدضیاء هاشمی مدیرعامل خانه سینما بود. کمی بعدتر در طول این سال‌ها برخی مدیرعامل‌ها توانستند ارتباط بیشتری با تشکیلاتی که در سال‌های حیات خود کار کرده‌ای ارتباط برقرار بود. نمونه آن دوران مدیرعاملی رضا میرکریمی بود. تلاش‌های او برای دفاع از حذف فیلم‌های فیلمسازان در جشنواره فیلم فجر ۲۶ کاملاً بی‌نتیجه بود و او در حالی که هم‌زمان نامه ۶۰ نفر از فیلمسازان منتشر می‌شد به سفر کرپلا رفت. دوره کنونی هیات‌مدیره خانه سینما نیز قرار بود با آرامش طی شود. قرار بود بیشتر صرف فعالیت‌های صنفی شود. کمی بعد هم نام محمد مهدی عسگرپور به نام مدیرعامل خانه سینما

عضو شورای تبیین مواضع بسیج دانشجویی دانشگاه‌های تهران بزرگ تأکید کرد: «انتظار جنبش دانشجویی این است که وزارت ارشاد در صورت عدم

نظام‌الدین کیایی.

● خانه سینما سیاسی نیست

خانه سینما سیاسی نیست

بیابیه دادند ولی این مسائل که همیشگی نیست. بنابراین نباید این خانه را سیاسی دید. متأسفانه مسوولان ما به هنر نگاهی سیاسی دارند نه هنری. این نگاه سیاسی خاص امروز است و فردا خریداری ندارد. اما این هنر واقعی است که می‌ماند. هنرمند کسی است که از زمان خود جلوتر می‌اندیشد و نیاز هنری ایندنگان را می‌سنجد و به همین دلیل آثارشان در زمان تولید ممکن است گنج‌کننده باشد و زیاد مورد استقبال قرار نگیرد ولی در شرایط دیگری با بعد از سال‌ها بسیار از آن استقبال شود. مثلاً فیلم زیبای دونه دونه اناردی در زمان خودش با اما و اگرهای بسیاری توام بود. اما بعد از ۲۰ سال که از سینما پخش شد این بار زیبایی‌اش برای مردم دهچندان شده بود یا فیلم زیبای طبیعت بی‌جان سهراب شهیدتالât که امروز جزء افتخارات تاریخی سینمای ایران است. این خاصیت هنر است که هنرمند باید جلوتر از زمانش فکر و عمل کند. ما انتظار داریم مسوولان سینمایی به این افراد که هنرمندان پیشگام هستند اهمیت بیشتری بدهند و از آنها بیشتر از کسانی که باید وارد شوند حمایت کنند.

مسوولان باید حمایت خود را از سینمای سالم و پیشرو بیشتر کنند. هرگز نمی‌توان سدی بر هنر بست. کسانی که برای مردم و زندگی و عشق خود هنر ارائه می‌دهند خائن نیستند. نباید این القاب را به آنها داد. مگر می‌شود کسی مملکتش را دوست نداشته باشد و بر ضد کشور و علاق و شئونات مردم فیلم بسازد در این خانه بیش از یکی دو هزار پرورنده شکایات و مشکلات مالی و درگیری صنفی حل و فصل شده و از مزاحمت برای ارشاد دور مانده که باید کاملاً برای مسوولان راضی‌کننده باشد. اگر دستور بدهند که سینما چگونه باشد و چگونه نباشد مسلماً جامعه یک سرگرمی مفید را از دست خواهد داد. ما که ثابت کردیم سینمایمان در جهان فرهنگی و ارزشمند است چرا نباید آفتدر حمایت شویم که بازار سینمایی جهان اسلام را نیز به دست بگیریم؟

متأسفانه که حال موسم چیدن و بهره بردن کاشت ما در سینماست با این اعتبار آبرومند جهانی وارد یک مرحله نامیومن چه کسی باشد، چه کسی نباشد، شده‌ایم. باید برای آنکه که باشد، به کارنامه گردانندگان هنر سینما و نقش مثبت آنها در این خانه نظر افکند. من همواره این مدیریت فعلی در خانه سینما را در تعامل با خواسته‌های مسوولان مثبت دیدم و بارها شاهد ده‌ها طرح نو و ایده سازنده و روحیه همکاری حرفه‌ای بوده‌ام ولی گویا متأسفانه اغلب مسوولان نسبت به اندوخته و تجربه این خانه بی‌تفاوت بوده‌اند و شناسختی ندارند که خانه سینما فقط یک دفتر کاری و صنفی است نه به معنای واقعی که خانه که کسانی آنجا زندگی می‌کنند می‌می‌گویند آنجا خانه فساد شده و باید سر اهالی فاسدش خراب شود. این تصویر اشتباهی از خانه سینماست. هنرمندان اگر خانه سینما نبود چطور می‌شد این همه شاغلان امور سینمایی و هنرمند را پیدا کرد.

از میان این حدود سه هزار نفر عضو فقط در طول این سالیان نزدیک به ۱۵۰ نفر هستند که دورمای در این خانه مجانی فعالیت داشته و برای کمک به هم‌صنفان‌شان حضور داشته‌اند و حتی از کار فیلمسازی خود نیز عقب افتاده‌اند. باور کنید خانه سینما جای پردرآمدی نیست یعنی اصلاً درآمدی ندارد. فقط محلی است با چند اتاق، یک سالن نمایش کوچک، یک کتابخانه که حتی رستوران و غذاخوری هم ندارد. فقط محلی است برای حل مشکلات فنی سینما و اهالی هنر. در این خانه هیچ گونه فعالیت سیاسی و اقتصادی نیز انجام نمی‌شود و تا امروز هیچ فیلمسازی هم از این خانه نه خطی گرفته و نه خواهد گرفت که چه بسازد، چه نسازد، چگونه بسازد که را خوش آید، که را بد آید.

اعلام شد تا نوید یک فعالیت صنفی داده شود. بعد از میرکریمی مدیرعامل قبلی انتخاب عسگرپور که خاطره حضور او در بنیاد فارابی هنوز زنده بود با وعده‌های فعالیت‌های صنفی آغاز شد. اما زمینه فعالیت‌های او و دیگر همکارانش در هیات‌مدیره آنچنان فراهم نشد. فاصله بین خیابان بهار و خیابان بهارستان زیاد نیست اما انگار هر کدام از کسانی که در این مکان‌ها نشست‌اند هر روز از هم دورتر و دورتر می‌شوند. محمد مهدی عسگرپور در ساختمان شماره یک خانه سینما در خیابان بهار به عنوان مدیرعامل، فعالیت‌های خود را دنبال می‌کند و در سوی دیگر علیرضا سجادیپور و جواد شمدق‌ری در ساختمان وزارت ارشاد نگاه دیگری به حوزه سینما دارند. این اولین بار نیست که بین سینماگران و مسوولان شکاف افتاده است. اما این بار کلماتی که بین مسوولان و منتخبان سینماگران رد و بدل شده تندتر شده است. دو نامه‌ای که بین معاونت سینمایی و مدیرعامل خانه سینما رد و بدل شد و همچنین گفت‌وگوهایی که هر دو طرف در این مدت داشتند با روند سال‌های پیش فرق داشته است. از یک طرف فرج‌الله سلحشور می‌گوید: «این کشور اسلامی و امام زمانی شخن سینمایی نمی‌خواهد. اگر وزارت ارشاد، نهاد تحمیلی خانه سینما را نمی‌تواند کنترل و بر اعمال آن نمی‌تواند نظرات کند چرا آن را تعقیب نمی‌کند؟ بلاهت و حماقت از این بیشتر نمی‌شود که کشوری بودجه بیت‌المال را در اختیار فیلمسازی این مملکت قرار دهد و از آن حمایت کند که سینماگران به جای خدمت به ارزش‌های این کشور علیه باورها و ارزش‌های ملی، مذهبی و بومی آن فیلم بسازند.»

عضو شورای تبیین مواضع بسیج دانشجویی دانشگاه‌های تهران بزرگ تأکید کرد: «انتظار جنبش دانشجویی این است که وزارت ارشاد در صورت عدم